

Овцетѣ блѣйнаха неспокойно, струпани въ срещния жгълъ. Вълчо се огледа плахо, блѣйна и той, но блѣнето му излѣзе нѣкакъ продрано и грозно.

Лавнаха кучетата, чу се тревожното подвикване на овчаритѣ. Кучетата хукнаха къмъ плетената ограда на широкия дворъ, обиколиха и свърнаха къмъ кошарата, като лаеха ожесточено. Тамъ тѣ се поспрѣха за мигъ, сетне се праметнаха вжтре и безъ колебание се хвърлиха върху смаяния Вълчо. Вълчо се наврѣ между овцетѣ, като смѣташе, че кучетата сж сгрѣшили, дето се хвърлиха върху него, но кучетата и тамъ го намѣриха. Явно бѣше, че го познаха. Нѣмаше време за губене, трѣбваше да се бѣга на време, догдето не сж дошли и овчаритѣ съ пушкитѣ. И, безъ да се колебае повече, Вълчо се отскубна отъ налетѣлитѣ кучета, прехвърли се извънъ кошарата, премѣтна се презъ външната ограда и хукна съ всички сили презъ пустото поле. Две-три пушки изпукаха, нѣщо свирна задъ гърба му, но не го улучи.

Запѣхтѣнъ, обезсиленъ, убитъ отъ вълнение, отъ страхъ и отъ гладъ, той трѣгна по-полекичка изъ една рѣдка горичка. Бѣше тъмно предъ очитѣ му отъ гладъ. Той си мислѣше за тлъстото шиле, до което се долепи, още шомъ влѣзе, и се тюхкаше, че не го спипа и не избѣга съ него още преди да бѣха го усѣтили.

— Ахъ, азъ стариятъ глупакъ! — корѣше се той. — Трѣбваше най-напредъ да се нахраня, че сетне да обикалямъ по другитѣ кошари! — И изведнажъ му хрумна да провѣри, по какво го познаха глупавитѣ овце. Той се домъкна пакъ до вира и се огледа въ него. Наистина, не се познаваше, тъй хубаво бѣше легнала върху цѣлото му тѣло рунтавата кожа на едрия овенъ. Защо тогава го усѣтиха! Дали, когато се наговаряше гласно въ бърлогата си, не го е дочулъ нѣкой и не го издалъ?

Като се мжчеше да проумѣе, откъде се струпа на главата му тази беда, той дочу леки стѣпки и се обърна плахо. Задъ него стоеше Лиса и се усмихваше лукаво.

— Какво, гледашъ, дали си по-красивъ въ овчата кожа ли? Не си по-красивъ, приятелю слушай мене!

— Не е до красотата, Лисо, ами е до прехраната, — отнвѣра тѣжно Вълчо. И той ѣ разказа историята съ дветѣ свраки на високото дърво, похожденияето си до кошарата, страха на овцетѣ и борбата съ кучетата. — Още малко, и

